fotbal

CAMPIONATUL EUROPEAN UNIVERSITAR

GRUPA I (Craiova)

U.R.S.S. — LUXEMBURG 1-1 (0-1)!

CRAIOVA 23, (prin telefon). Jocul, decisiv pentru locul doi, a debutat cu atacuri furibunde la ambele porți. Jucătorii sovietici își recapătă mai repede calmul, atacă, dar luxemburghezii se apără bine și contraatacă periculos, ratînd în min. 7, 12 și 17, reușind însă să deschidă scorul în min. 22 prin **Weis,** spre surprinderea generală. Jocul devine dîrz, fazele alternează la cele două porți, dar scorul se modifică abia în min. 77 cînd **Meșkov** egalează, marcînd dintr-o poziție de ofsaid nesemnalată de tușierul **A. Ene.** Meciul ia sfîrșit cu un scor egal, dar se califică echipa U.R.S.S. deoarece, egală la golaveraj, a marcat mai multe goluri. A arbitrat bine **A. Verbecke** (Franța), la tușă **N. Mogoroașe** și **Al. Ene** (România).

U.R.S.S.: Rusanov — Rudakov, VASILIEV, JUKOV, Telinov (min. 46 Cerneaev), Trusov, Galkin, Aksenov (min. 46 Meșkov), MALININ, MOȘALENKOV, Kalașnikov.

LUXEMBURG: BIRENBAUM — Ney, Kollwelter, Roemer, Vidotto, TRIERWEILER, Krecke, WEIS, Bollendorf, Thill, MARGUE.

FLORIAN SANDU

1. Cehoslovacia	2	2	0	0	3—1	4
2. U.R.S.S.	2	0	1	1	2—3	1
3. Luxemburg	2	0	1	1	1—2	1

În joc amical: **Cehoslovacia — „U" II Craiova 2—1 (2—1).** Au marcat: **Ondruș** (min. 30) și **Simek** (min. 43), respectiv **Ustabacieff** (min. 28).

GRUPA A II-a (CLUJ)

BULGARIA — ANGLIA 3-1 (0-0)

CLUJ 23 (prin telefon). Studenții bulgari au atacat de la început, continuu, creîndu-și numeroase ocazii de gol, dar **Marinov** și **Todorov,** spre care s-au îndreptat majoritatea paselor, au greșit de puțin țința și cum și apărarea britanicilor a rezistat, scorul a rămas alb pînă la pauză. La reluare, bulgarii fac o schimbare inspirată introducîndu-l pe **Minkov,** un „vîrf" care trage după el echipa și care deschide scorul în min. 52. **Dakovski** îl majorează în min. 54, englezul **Springett** îl reduce din 11 m (min. 75), iar **Marinov** consființește în min. 80 victoria meritată cu 3—1 a Bulgariei. Bun arbitrajul lui **S. Mureșan** (România), ajutat de **P. Kozakov** (U.R.S.S.) și **I. Constantinescu** (România).

BULGARIA: Petrov — STOINEV, Velinov, Gasev, Dangov, Gh. Ivanov, T. Ivanov (min. 46 MINKOV), MARINOV, Dakovski, Bosilkov, Todorov.

ANGLIA: Schofield — Teasdale, Kent, Martin, Pegram, CHADWICH, Black, Kennedy (min. 60 Springett), Evans, Watson, WITHBREAD.

IUGOSLAVIA — SPANIA 2-0 (0-0)

În al doilea meci, după o repriză calmă și cu rare faze de poartă, derbiul calificatelor în „sferturi" a fost animat după pauză de acțiunile incisive ale selecționatei iugoslave. Două dintre ele au fost finalizate de **Boșkovici** (min. 64) și **Zivaljevici** (min. 70). Spaniolii răspund printr-un joc viu, dar lipsit de forța necesară pentru a depăși impetuoasa apărare adversă și pentru a contracara presingul aplicat de iugoslavi pe tot terenul.

A condus bine **C. Nițescu** (România), ajutat de **A. Victor** (Luxemburg) și **I. Cîmpeanu** România).

IUGOSLAVIA: Krivokapici-Jagodici, Mijatovici, Ognjanovici, SUDICI, BOSKOVICI (min. 65 Cetkovici), Srdjano, ZIVALJEVICI, LALOVICI, Koskovici, Radovici.

SPANIA: Guilatert-Torres, Delio, ANERO, Yanez, ZAZO, Del Cerro, Juan Luis, Aracil, RIAL, Gimeno (min. 58 Arias).

Nușa DEMIAN

1. Iugoslavia	3	3	0	0	5—1	6
2. Spania	3	2	0	1	2—2	4
3. Bulgaria	3	1	0	2	3—3	2
4. Anglia	3	0	0	3	2—6	0

GRUPA A III-a (București)

UNGARIA — FRANȚA 3-1 (1-0)

Învingătoare în această întîlnire nu putea fi decît echipa Ungariei, și aceasta pentru că francezii — deficitari în precizia paselor — nu reușeau să lege acțiuni care să pună în pericol poarta lui Bickei. În atari condiții, echipa Ungariei, cu un joc sigur în apărare și cu o linie de atac care a combinat destul de periculos, s-a impus, cîștigînd cu 3—1, prin golurile marcate de **Fule** (min. 43), **Haffner** (min. 75), **Pataki** (min. 77), respectiv **Begert** (min. 80). A arbitrat bine **N. Petriceanu** (România), ajutat de **H. Weyland** (R.F.G.) și **D. Ghețu** (România).

UNGARIA: Bickei — Varhelyi, VASS, EMODI, Csapo, Banfalvi, Pataki, FOLDES (min. 73 Antal), Berkes (min. 57 Gellei), HAFFNER, FULE.

FRANȚA: Contarin — Guillaume, SARREAU, Galateau, Cané, JAUSSAND, Berthommier, Guiet, Begert, Godot (min. 72 Aubert), Othily (min. 46 Couroy).

A. VASILESCU

1. Ungaria	2	2	0	0	5—2	4
2. Belgia	2	1	0	1	5—2	2
3. Franța	2	0	0	2	1—7	0

În joc amical: **Sp. studențesc II — Belgia 2—0 (1—0)**

GRUPA A IV-a (Constanța)

OLANDA — MALTA 11-1 (6-0)

CONSTANȚA, 23 (prin telefon). Echipele Olandei și Maltei și-au luat la revedere de la publicul constănțean: nici una dintre ele nu s-a calificat pentru turneul final! Deși olandezii au înscris primul gol de-abia în min. 21, victoria lor nu a fost nici un moment pusă la îndoială. De notat că în min. 70 arbitrul K. Ghemigean (România), care a condus în general bine, ajutat de M. Popescu și M. Buzea, a acordat maltezilor un 11 m „sentimental", ratat de înaintașul Palzon. Cele 12 goluri au fost realizate de: **De Bruyn** (min. 21, 22, 36 — penalty, 41), **Berger** (min. 37, 58), **Zwamborn** (min. 76, 85), **Wille** (min. 26), **Kuyer** (min. 50), **Funke** (min. 80) pentru Olanda, respectiv **Palzon** (min. 84).

OLANDA: Bal — Kuyer, Seunk, Peys, Brandel — VAN DINTER (min. 75 Zwamborn), DE BRUYN — Wille, BERGER, Berrink, Panderman (min. 50 Dey).

MALTA: Micaleff (min. 80 Libreri)—Scririha, Galea, Camilleri, Tanti—Dinech, Zammit—PALZON, Gatt, SAPIENZA, Borg (min. 46 Buceja).

ROMÂNIA — R. F. G. 2-1 (2-1)

Partida vedetă a cuplajului a reunit mari ambiții, materializate într-un joc de mare angajament. Din start mai bine au plecat fotbaliștii noștri care-și domină adversarii, își creează cîteva ocazii bune, dintre care cele din min. 20 și 22 sînt finalizate de **Mircea Sandu** (șut de la 16 m., în urma unei combinații de toată frumusețea cu **Mureșan** și **Oblemenco**) și **Țarălungă.** Încet-încet, însă jucătorii oaspeți își revin și, grație unei bune pregătiri fizice și a unui joc în mișcare tipic vest-german, mută ostilitățile pentru o perioadă în terenul echipei noastre. **Zellmer,** lansat în adîncime, reduce scorul în min. 26, aruncînd balonul peste **Pîlcă,** ieșit din poartă. Șapte minute mai tîrziu se produce accidentarea portarului român, destul de gravă, la o ciocnire cu același **Zellmer,** și părăsește terenul. În min. 41, într-o fază controversată, un gol înscris de **Țarălungă** este anulat pentru un ofsaid imaginar. După pauză jocul se menține în aceeași cotă de angajament. Cele mai mari ocazii se înregistrează în min. 52 și 69 cînd șuturile lui **Dinu** și **Zellmer** sînt respinse în ultimă instanță de **Toppmüller** și, respectiv **Velea,** după ce portarii fuseseră depășiți.

Arbitrajul lui **A. Camacho** (Spania) depășit de duritatea jocului; la tușă: **R. Matthewson** (Anglia) și **L. Raduncev** (Bulgaria).

ROMÂNIA: PILCĂ (min. 34 Ștefan) — Jurcă, PEXA, Deselnicu, Velea — Strîmbeanu (min. 62, Anca), DINU — Țarălungă, SANDU MIRCEA, Oblemenco, Mureșan.

R.F. A GERMANIEI: Schmid — Litzinger, SCHUMAN, ZEWE, Deickerling, REILING, Zellmer, Horst, TOPPMÜLLER (min. 76 Käufer), Grimm, Braun (min. 74 Antz).

C. POPA

1. România	3	3	0	0	19—2	6
2. R.F.G.	3	2	0	1	15—3	4
3. Olanda	3	1	0	2	13—6	2
4. Malta	3	0	0	3	1—37	0

SE RIDICĂ, OARE, DIVIZIA C LA NIVELUL EXIGENȚELOR ACTUALE?

CINCI CUNOSCUȚI ANTRENORI RĂSPUND ANCHETEI ÎNTREPRINSE DE REDACȚIA NOASTRĂ PE ACEASTĂ TEMĂ

Încă o ediție a campionatului echipelor din a treia divizie a țării a luat sfîrșit. Doar 4 echipe, fericitele cîștigătoare ale barajelor, au promovat în Divizia B. Atîte 23 tau drumul campionatelor județene, desigur cu mărturisita intenție de a reveni cît mai curînd. Este, ca să zicem așa, perioada bilanțurilor. Și a analizelor făcute în liniște. Iată pentru ce ne-am gîndit la inițierea unei scurte anchete printre cei mai cunoscuți antrenori ai acestei divizii, urmărind aspecte diverse — desigur, ne dăm seama că o analiză completă ar necesita aproape un... roman! — din viața „intimă" a celor 167 de echipe divizionare C. Au răspuns cu amabilitate solicitării noastre: Vladimir Grosaru (Metrom Brașov — cîștigătoarea seriei a XII-a și promovată în divizia secundă), Petre Dragomir *(fostul jucător al Petrolului, actualmente antrenorul* Gloriei Buzău — cîștigătoare în seria a V-a, o altă nou promovată în „B"), Virgil Blujdea *(sub a cărui „bagheta"* Flacăra Moreni — cîștigătoare a seriei a VI-a — a fost învinsă la limită în baraj de Gloria Buzău), Sebastian Taciuc *(autorul moral al succesului* Electronicii București în seria a IV-a, dar care, cum adesea se mai întîmplă, a fost șters, cu cîteva etape înainte de final, de pe lista invitaților la „banchetul de onoare" și la jocurile barajului de la Ploiești...) și Ioan Cotruț *(fost la* Chimia Suceava; *fără a cărui conducere echipa moldoveană — care conduseze aproape 20 de etape! — s-a văzut lipsită de steaua succesului, ea trebuind să cedeze titlul de campioană a seriei I formației* I.T.A. Pașcani).

1. Care credeți că este scopul Diviziei C?

Vl. Grosaru: Scopul său major rămîne depistarea, pregătirea și promovarea elementelor de perspectivă pentru eșalonele superioare ale fotbalului.

P. Dragomir: Divizia C este nivelul la care fotbalul de masă și cel de performanță trebuie să înceapă să se despartă. Alte competiții (campionate „de casă", municipale, județene etc.) pot fi suficiente pentru a asigura baza de masă a fotbalului. În condițiile actuale, numai astfel privită Divizia C își poate aduce roadele.

V. Blujdea: A treia divizie trebuie să funcționeze ca o treaptă intermediară de cunoaștere, învățare, perfecționare chiar, pentru jucătorii tineri, de perspectivă.

S. Taciuc: Poate fi un excelent mijloc de încadrare a tinerilor jucători care au depășit vîrsta junioratului, dar nu sînt încă „copți" pentru a fi promovați în Diviziile A și B. Este și un foarte util factor de popularizare a celui mai iubit sport în orașele și orășelele care nu au posibilitatea decît rar să vadă „pe viu" o echipă din elita fotbalului.

I. Cotruț: Nu poate fi decît o rampă de lansare a viitoarei generații de fotbaliști.

2. Își atinge ea acest scop?

Vl. G.: Cred că numai parțial. De altfel, echipele divizionare C trăiesc într-o „dualitate" care nu face decît să compromită cele mai nobile intenții. Colegiul de antrenori recomandă antrenorilor de la echipele din această categorie aceiași program de pregătire ca acela al divizionarelor B, dar, în schimb, condițiile materiale — adesea precare — nu sînt de loc superioare celor specifice sportului de masă. Cred că dacă F.R.F. ar aduce noi reglementări, în sensul acceptării și a acestei divizii ca eșalon de performanță, lucrurile ar putea lua o întorsătură favorabilă creșterii calității fotbalului și a produselor lui nete — tinerii jucători — și în cea de a treia divizie.

P.D.: Nu, divizia nu își atinge, din multiple motive, scopul propus.

V.B.: Dacă printre țelurile urmărite se află selecția în perspectivă a jucătorilor, prin depistarea și promovarea cu curaj a tinerilor de talent, ei putînd astfel lua în piept — de timpuriu — greutățile unei competiții oficiale, cu miză, scopul poate fi atins. Dacă...

S.T.: În proporție de numai 40 la sută!

I.C.: Consider că și-ar putea atinge scopul, dar nu în forma actuală.

3. Ce motive, credeți că împiedică frecvența jocurilor de calitate?

Vl. G.: Desigur că, prin mărirea considerabilă a numărului de echipe în divizie, s-a produs un decalaj valoric între echipele mai vechi și cele automat promovate, din centre fotbalistice fără tradiție fotbalistică deosebită, adică — pentru a lua ca exemplu seria a XII-a, care îmi este mai cunoscută — celor din Tîrgul Secuiesc, Bălan, Cristurul Secuiesc, Miercurea Ciuc etc. Toate aceste echipe într-adevăr „mici" au o valoare scăzută, prin lipsa cadrelor calificate își desfășoară antrenamentele empiric, iar bazele lor sportive sînt sub orice critică. Ele, totuși, nu pot accepta în nici un fel înfrîngerea din partea unei echipe mai bune, luptînd în consecință cu ce au la îndemînă: joc de elan, duritate, chiar brutalitate uneori, presiuni asupra arbitrilor, galerie ostilă oaspeților etc.

P.D.: În primul rînd, ar trebui să se știe că performanța reclamă un regim organizatoric și de pregătire special, atît pentru jucători cît și pentru antrenori. În momentul de față, nimic nu ne îndeamnă să credem că ceea ce trebuie să fie a treia divizie națională se deosebește prin altceva decît prin nume de campionatele județene sau municipale. Acesta este, cred, și motivul pentru care scopul Diviziei C este pentru foarte mulți de neînțeles sau chiar necunoscut.

V.D.: Nu toate echipele din divizie beneficiază de aceeași atenție din partea conducerilor asociațiilor. Există — sînt de părere — și prea multe echipe în Divizia C, majoritatea dintre ele sub nivelul — și așa destul de scăzut — al competiției.

S.T.: Procesul de instruire, la marea majoritate a echipelor este sub orice critică. De asemenea, lipsa unei baze materiale bine definite, ca și depistarea și selecția tinerilor, care este prost înțeleasă și orientată, își pun pecetea, în cele din urmă, asupra calității muncii antrenorilor divizionari C. Apoi, fără îndoială, o problemă importantă este și incompetența, sau lipsa de curaj a arbitrilor, care mai ales în orașele de provincie, prestează arbitraje sub orice critică, ajungînd adesea — cu sau fără voia lor — să „inverseze" practic rezultatul normal de pe terenul de joc.

I.C.: Cel puțin opt echipe ale unei serii (din 14) nu tratează cum se cuvine, nu dau importanța cerută participării cu seriozitate într-o competiție națională... Astfel, actuala diviziune nu se ridică prea mult peste nivelul campionatului județean.

4. Care credeți că sînt lipsurile cele mai mari ale jucătorilor Diviziei C: tehnice, tactice, sau de pregătire fizică?

Vl. G.: Înainte de a răspunde la această întrebare, ar fi bine cred să arăt că din cele 14 echipe în seria a XII-a, doar 7 au antrenori calificați, iar la cele de juniori numai doi (Teofil Pop — Tractorul și Mircea Papuc — Politehnica, ambele din Brașov), toate celelalte echipe (de seniori sau juniori) neputînd beneficia decît de aportul, să recunoastem, destul de neconsistent, al unor „instructori voluntari". Ce ne putem, deci, aștepta de la cei ce învață de la asemenea profesori improvizați?... Singurele calități pe care antrenorii echipelor „mici" le încurajează sînt elanul și puterea de luptă.

P.D.: Problema are mai multe implicații. În primul rînd, după părerea mea, tehnicitatea și pregătirea tactică a unui jucător sau a unei echipe nu se poate realiza decît pe o solidă bază de pregătire fizică. Majoritatea echipelor cu care ne-am întîlnit — deși, uneori cu o destul de bună tehnicitate pentru „C" — au „căzut" însă prin minutele 60—70. Apoi tactica! Despre ce fel de „tactică" poate fi vorba, cînd mai toate echipele au o „schemă" precisă: în deplasare — apărare disperată, cu 7—8 oameni în careu, „acasă" — cu toții, haotic. Înainte! În mod sigur, la capitolele pregătire fizică și tactică mai sînt multe de făcut.

V.B.: Aproape peste tot procesul de instruire nu izbutește să iasă din „epoca empirismului". Antrenorii, fie că nu-și cunosc meseria, fie că nu și-o pot face din cauza totalei incompetențe a conducătorilor de la majoritatea asociațiilor sportive, ajung la un mod de conducere a antrenamentelor fără interes, superficial.

S.T.: Aș împărți aceste lipsuri în felul următor: fizic — 45 la sută, tehnic — 35 la sută, tactic — 20 la sută. Dar, nu trebuie să uităm nici disciplina, căreia, după părerea mea, nu i se dă atenția cuvenită.

I.C.: Eu aș spune mai curînd că dintre cei trei principali factori ai jocului — deci, și ai antrenamentului — cele mai grave lipsuri sînt cele de tehnică.

5. Care este părerea dv. despre arbitrajul prestat în Divizia C?

Vl. C.: Personal sînt mulțumit de majoritatea arbitrajelor avute sau văzute în cadrul campionatului. Pot să afirm chiar că ele depășesc, în privința corectitudinii pe cele care le-am avut, în cursul anului trecut, în Divizia B (!). Deși, ca să fiu sincer, a arbitra în unele orașe ale Diviziei C nu-i deloc ușor!

P.D.: Rămîne de văzut cît de influențat poate fi arbitrul de către o galerie răuvoitoare sau de niște jucători nedisciplinați. Dacă da, atunci lui îi dispare calitatea de arbitru și se transformă într-un element ajutător al echipei gazdă. Uneori, însă, ceea ce este cu atît mai grav, o face chiar deliberat...

V.B.: În general, nu pot să mă plîng de arbitraje. Sarcina lor (e adevărat) este cu mult îngreunată, deoarece jucătorii nu cunosc regulamentul, iar spectatorii nici atît — și nici nu vor să-i dea conducătorului partidei o mînă de ajutor.

S.T.: Totuși, arbitrii au cea mai mare vină. Atît jucătorii, cît și publicul — al cărui „patriotism local", optică deformată de înțelegere a luptei sportive, este din ce în ce mai supărător — nu fac decît să accentueze niște lipsuri care se numesc: necunoaștere a regulamentului, șovăială, reacredință uneori, lipsă de personalitate și de curaj pregătire fizică necorespunzătoare.

I.C.: Deseori am fost nemulțumit de arbitraj. De vină, după părerea mea, în egală măsură sînt însă toate cele trei elemente ale unui meci: arbitrul, jucătorii, publicul.

6. Sînteți de părere că în Divizia C joacă prea multe echipe? Cîte ați — cît de cît — valoare în seria dv.?

Vl. G.: Desigur, divizia nu poate asigura, la ora actuală, decît cantitate, calitatea fiind lăsată pe planul al doilea. Și asta cu atît mai mult cu cît majoritatea echipelor au o foarte slabă condiție materială. Dacă F.R. Fotbal — prin experiența acumulată pînă în prezent — va ajunge la concluzia utilității plasării Diviziei C, ca un adevărat eșalon național, în cadrul sportului de performanță, roadele nu vor întîrzia să se arate. Din seria a XII-a, consider că 5—6 echipe (Textila Odorhei, Oltul Sf. Gheorghe, Tractorul, Politehnica și poate chiar Carpați — toate din Brașov) ar putea juca în divizia imediat superioară.

P.D.: Într-adevăr, sînt prea multe echipe. Cantitatea primează asupra calității. 168 de echipe este o cifră enormă. Jumătate din ele nu se gîndesc, chiar din prima etapă, decît la evitarea retrogradării! Vă dați seama cît de puțin le interesează deci calitatea jocului?... Cealaltă jumătate a echipelor are ca obiectiv clasarea în primele 3 locuri în clasamentul final, pentru ca astfel să scape de vreo „surpriză" a federației, prin care să se vadă din nou în campionatele județene. Rămîn, în concluzie, doar cîteva echipe serioase și de valoare — cu speranțe de promovare în Divizia B — și care trebuie să înfrunte, timp de 26 de etape, disperarea celorlalte.

V.B.: În seria a VI-a a Diviziei C sînt doar 6—7 echipe care pot face față cu succes exigențelor categoriei și care ar putea realiza integral scopul urmărit prin înființarea acestei divizii.

S.T.: Da, prea multe echipe în divizie. O concentrare a celor mai bune dintre ele ar crea, fără îndoială, un campionat mai valoros, ar duce la creșterea acurateții jocurilor, ar ridica nivelul lor tehnic. În seria a IV-a sînt doar trei echipe de valoare mai bună.

I.C.: Cu numai 3—4 echipe de valoare într-o serie, campionatul nu poate avea nici omogenitate, nici constanță.

7. Pe cine dintre tinerii jucători văzuți de dv. îi recomandați în mod deosebit?

Vl. G.: Anghel, Paraschivescu, Selymeși, Adami (toți Metrom), Stoica, Ionescu (Tractorul), Tucurel (Politehnica), Popa (Carpați Brașov). Dar aș vrea să arăt că există încă mulți tineri talentați în echipele Oltul Sf. Gheorghe, Textila Odorhei, Viitorul Gheorghieni etc., care, însă, din cauza slabei instruiri pe care o primesc nu au prea multe șanse de progres, și deci de afirmare, în concordanță cu calitățile lor.

P.D.: Căldăruș (Chimia Suceava), Braec (I.M.U.M.), Radu (Tehnometal), Nan, Stan și Negoiescu (toți Gloria Buzău), Stanciu (Tractorul), Helvei (Victoria Carei).

V.B.: N-aș mai putea adăuga decît două-trei nume: Anghel (Metrom), Vasile (Metalul Copșa Mică), Petrescu (Flacăra Moreni) și, în general, toți selecționații pentru trialul echipei naționale de tineret.

S.T.: Ei bine, i-am reținut, în plus, și pe Suciu (I.T.A. Pașcani), Gîdoiu (Marina Mangalia), Barbu și Enache (Muscelul Cîmpulung), Neculai (Tehnometal), Ionescu (Electronica), Tufan (Unirea Tricolor), Stanciu (Mureșul Deva) Iorga (Laromet), Duha (C.I.L. Gherla), Iordache și Ghinea (Minerul Baia Sprie), Frank (Victoria Carei).

I.C.: Cei mai buni, după părerea mea: Căldăruș (Chimia Suceava) și Suciu (I.T.A. Pașcani).

8. Ce altceva ați mai avea de semnalat din activitatea dv. de zi cu zi?

Vl. G.: Ca o concluzie a acestei interesante și, sper, utile discuții, aș vrea să subliniez că, după părerea unanimă, a trecut stadiul experimental (necesar) al Diviziei C. Acum, se impun măsuri serioase, energice, pentru ca scopul pentru care a fost creată această divizie să se îndeplinească, iar roadele să fie cît mai curînd vizibile.

P.D.: Modalitatea de disputare a barajelor de promovare în Divizia B este, cred, greșită. Anul trecut, nu erau decît 8 serii, iar cîștigătorii erau împărțiți în două grupe, din care, în urma celor trei jocuri ale fiecărei echipe promovau primele două din fiecare grupă. Anul acesta — 12 serii, încă 4 cîștigători deci, toți cei 12 candidați împărțiți în patru grupe a cîte 3 echipe. Doar două jocuri pentru fiecare echipă, o singură promovată dintr-o grupă. Este suficientă o singură „zi proastă" a unei echipe și ea își vede, pe loc, ruinate toate eforturile și sperantele unui an întreg. Din fericire, nu a fost cazul Gloriei Buzău! Dar, problema rămîne în picioare. S-ar fi putut găsi cu ușurință un sistem mai echitabil de baraj (doar două grupe a cîte 6 echipe, cu cîncî jocuri pentru fiecare, din care să promoveze primele două echipe: sau meciuri turneu-retur în cadrul grupelor de trei echipe etc.)...

I.C.: Aș vrea să accentuez asupra necesității îmbunătățirii stării terenurilor și instalațiilor anexe de care beneficiază echipele divizionare C. Ele sînt, destul de des, sub orice critică. Fotbalul adevărat nu se poate juca decît pe gazon adevărat.

Anchetă realizată de **Dumitru GRAUR**

CONSILIUL CLUBULUI DINAMO A ANALIZAT ACTIVITATEA ȘI REZULTATELE SECȚIEI DE FOTBAL

ION NUNWEILLER a fost numit antrenor al primei echipe

Recent, biroul consiliului clubului sportiv Dinamo București a analizat activitatea și rezultatele secției de fotbal în sezonul competițional 1971/1972.

S-a scos în evidență, cu acest prilej, că — în general — secția de fotbal Dinamo constituie un nucleu de seamă al mișcării fotbalistice din țara noastră, care a contribuit nemijlocit la succesele de prestigiu repurtate în ultimii ani de echipa națională. Pe linie de club, echipa a fost prezentă permanent în rîndul protagoniștilor campionatului național și a obținut, în compania unor echipe din elita fotbalului continental, rezultate care au făcut-o să fie una din cele mai cunoscute și apreciate formații românești peste hotare.

Pe planul realizărilor se înscrie și atenția sporită care se acordă creșterii și promovării elementelor tinere. Numai în ultimul an au fost titularizați în echipa de categoria A un număr de patru sportivi din pepiniera clubului, iar la echipa de tineret marea majoritate a jucătorilor provin, de asemenea, din rîndul cadrelor proprii. În același timp, echipa I-a de juniori s-a calificat în finala campionatului național, iar echipa a II-a de juniori s-a clasat pe primul loc în campionatul municipiului București.

Biroul consiliului a apreciat, însă că în raport cu valoarea sportivilor și condițiile asigurate pentru desfășurarea activității rezultatele secției de fotbal în sezonul competițional 1971/1972, îndeosebi la seniori, sînt necorespunzătoare. Echipa de divizia A, care numără în rîndurile sale aproape jumătate din titularii echipei reprezentative, nu și-a realizat obiectivele înscrise în planul anual: menținerea titlului de campioană națională și calificarea în finala „Cupei României".

Slaba comportare a echipei de fotbal în jocurile de camionat și cupă se datorește, în principal, lipsurilor manifestate de conducerea tehnică în organizarea și desfășurarea procesului instructiv-educativ. În activitatea de pregătire a echipei s-a subapreciat dezvoltarea calităților fizice și a capacității de efort, cerințe imperioase ale fotbalului modern, care condiționează nemijlocit manifestarea superioară a tehnicii și tacticii, practicarea unui joc de calitate. Nici din punct de vedere tehnic obiectivele de instruire nu au fost rezolvate în mod corespunzător.

Ponderii scăzute a volumului și intensității antrenamentelor i s-au adăugat insuficienta atenție acordată elaborării și stabilirii unei concepții moderne de joc, precum și lipsurile de ordin educativ și disciplinar manifestate de unii dintre jucători. Din această cauză, evoluția echipei a cunoscut mari fluctuații, nu numai de la o etapă la alta, ci chiar în cadrul aceluiași joc, cu implicații negative directe asupra rezultatului.

În cadrul analizei s-a scos în evidență răspunderea pe care o poartă pentru aceste lipsuri antrenorul Nicolae Dumitru, biroul secției și conducerea clubului, care nu au luat măsuri și nu au acționat cu fermitate pentru prevenirea acestei situații.

În vederea obținerii unor rezultate superioare în activitatea viitoare a secției de fotbal, biroul consiliului clubului Dinamo a stabilit o serie de măsuri menite să conducă la îmbunătățirea activității de pregătire, la asigurarea unei eficiențe sporite întregului proces instructiv-educativ.

Președintele al secției de fotbal a fost desemnat tovarășul general-maior **Pavel Costandache,** iar la conducerea tehnică a echipei a fost numit **Ion Nunweiller,** ajutat de profesorul **Gheorghe Timar** și de medicul **Mircea Ciortea.** Echipa de tineret va fi antrenată tot de un fost component al echipei, **Ștefan Constantin.** Biroul consiliului și-a întemeiat această alegere pe calitățile deosebite și atașamentul nețărmurit față de club manifestate de maestrul emerit al sportului Ion Nunweiller, pe experiența dobîndită în îndelungata sa activitate sportivă și continua preocupare pentru perfecționarea cunoștințelor, pe capacitatea de a mobiliza și uni eforturile întregului colectiv spre realizarea obiectivelor stabilite.

În ansamblu, măsurile stabilite de biroul consiliului, care privesc organizarea secției, conceperea și desfășurarea procesului instructiv-educativ, obiectivele imediate și de perspectivă ale fiecărei echipe, rezolvarea unor probleme de viață ale sportivilor și dezvoltarea bazei materiale necesare pregătirii, creează premize pentru obținerea unor rezultate de prestigiu în viitoarele competiții interne și internaționale.

ECHIPA ȘCOLII GENERALE Nr. 1 SIGHIȘOARA — CAMPIOANĂ REPUBLICANĂ

Piatra Neamț a găzduit timp de o săptămînă o interesantă competiție fotbalistică școlară — finala campionatului republican al școlilor generale. La întreceri (turneu, numai tur) au participat șase formații, cîștigătoare de zone. Titlul a revenit elevilor de la Școala generală nr. 1 din Sighișoara care au obținut patru victorii și un rezultat de egalitate, totalizînd 9 p și 17—3 golaveraj. Pe locul secund s-a clasat echipa Școlii generale nr. 178 din București — 9 p (13—4), iar pe locul III Școala generală nr. 1 Craiova cu 6 p.

Echipa sighișoreană a obținut următoarele rezultate: cu Șc. gen. 178 București 1—1, cu Șc. gen. nr. 1 Craiova 2—0, cu Șc. gen. nr. 21 Iași 3—1, cu Șc. gen. nr. 2 Cugir 3—0 și cu Șc. gen. nr. 7 Feteși 8—1.

Iată formația echipei campioane (antrenor: **V. Damian,** profesor de matematică): **M. Dudaș, A. Fugiurea, C. Crișan, M. Colceriu, D. Bontea, I. Csani, Gh. Suciu, D. Bunea, N. Spornic, A. Mateescu, I. Colceriu, A. Heintz, I. Petrica, D. Vlădeanu.**

Golgeterul finalei a fost **N. Spornic** (Sighișoara) cu 10 goluri, cel mai bun portar **G. Bolnici** (Craiova), iar mențiunea acordată celor mai tehnici jucători a revenit lui **I. Colceriu** (Sighișoara) și **Em. Timpea** (Cugir).

C. NEMȚEANU — coresp.

METALUL BUCUREȘTI — STAL [POLONIA] 2-5 [0-1]

Duminică, pe stadionul Pantelimon din Capitală, Metalul București a întîlnit formația poloneză STAL Starachowice din divizia secundă. Formația oaspe a practicat un fotbal eficace, cîștigînd cu 5—2 prin punctele înscrise de **Nowak** (2), **Nilipiuk** (2) și **Kospersky** (1); pentru Metalul: Decu (2). Marți, STAL va juca la Ploiești cu Metalul.

D. DUMITRESCU — coresp

U. T. A. ȘI-A RELUAT PREGĂTIRILE

Miercuri, arădenii joacă cu V.S.S. Kosice

Revenită din stațiunea Moneasa, echipa U.T.A., conform planului de pregătire, a susținut un meci de verificare cu divizionara B, Olimpia Oradea. Scor: 5—1 (3—0). În prima repriză U.T.A. a jucat cu echipa de bază, cînd a înscris toate cele cinci puncte, iar după pauză au intrat pe teren fotbaliștii din echipa de tineret-rezervă.

Miercuri, U.T.A. va susține un meci amical internațional, cu V.S.S. Kosice (Cehoslovacia), iar vineri va pleca în turneu în Belgia, Olanda și Franța.

GH. NICOLAITĂ — coresp.

„PROGRAMUL BAYERN"

Recitesc, pentru a nu știu cîta oară, programul „de lucru" al echipei vest-germane Bayern München pentru luna august, înainte de începerea campionatului.

Imediat după vacanță, münchenezii încep „seria celor 16 meciuri" la 31 iulie și o încheie la 31 august. În această lună, în care vor juca, deci, un meci la două zile, sînt prevăzute, printre altele, două jocuri cu Ajax (unul la Amsterdam), trei partide de Cupă, două turnee internaționale (unul la Valencia, cu Feyenoord și Valencia, celălalt la Las Palmas, cu Standard Liege și Las Palmas). Cu alte cuvinte, dacă la cele 16 meciuri adăugăm deplasările cu avionul, pînă în Spania, și toate celelalte mișcări prin Europa, ajungem la concluzia că Beckenbauer și grenadierii săi nu au nici măcar cîteva zile libere în frumoasa lună august.

Revista **„France Foot-ball"**, care publică acest program draconic, folosește titlul „Ocnașii". Titlul ar fi, desigur, interesant prin plasticitate, dacă l-am putea privi cu detașarea imperturbabililor cronicari francezi, obișnuiți în general cu un ritm de efort fotbalistic care îi permite lui Pîrcălab să zburde pe lîngă Trésor, Rostagni sau Chorda. Dar, acest titlu capătă o semnificație de fond dacă ne gîndim că Bayern München este una din echipele cu care vom fi, poate, în situația de a juca, să zicem, după meciul cu Arris.

„Programul Bayern" poate constitui o temă de meditație. Ani de zile am invocat, ca pe o scuză, vacanța estivală prea scurtă a fotbaliștilor noștri, limitată, în general, la 20 de zile. Iată, însă, că Bayern a avut o vacanță de numai 15 zile, după care a acceptat ideea de a juca 16 meciuri într-o lună.

Vorbim deseori de faptul că fotbaliștii noștri lucrează la fel de mult ca și cei ai marilor echipe europene, dar că, din păcate, recuperarea efortului este compromisă în general de o **dolce vita** care anulează acumulările. În dorința de a găsi o soluție practică, s-a recurs la teste Cooper, Ostrand și altele, care au rolul unor semnale de alarmă. Toate acestea rămîn, însă, simple paleative dacă trecem cu vederea faptul că „programul Bayern" este mai mult decît rodul unui fenomen de conjunctură, legat, poate, și de interesele financiare ale clubului münchenez.

„Programul Bayern" este, la urma urmelor, secretul recentelor succese ale fotbaliștilor vest-germani, care-și dau seama că atu-urile tehnice de tip brazilian pot fi învinse doar printr-o solidă armătură fizică.

Am socotit util să reamintesc conținutul „programului Bayern" acum, la startul pregătirilor pentru sezonul de toamnă. Repet, nu este vorba de a copia un program, ci de a reține ideea că progresul fotbalului se bazează, tot mai mult, pe găsirea altor și altor resurse de vigoare. Să nu uităm, de asemenea, că „programul Bayern" vizează un campionat care nu se întrerupe în timpul iernii și care supune la efort timp de 10 luni, fără întrerupere.

Poate că acesta este și secretul lui Franz Beckenbauer, al cărui ritm de jocuri poate fi comparat doar cu cel al fostului fotbalist... Ilie Năstase...

Ioan CHIRILA

DE PESTE HOTARE

• Meciurile disputate în „Cupa de vară", competiție organizată de societatea de pronosticuri sportive „Intertoto", s-au soldat cu următoarele rezultate: FC Zürich — Slovan Bratislava 1—3; Vienna — Djurgaarden Stockholm 3—0; OGC Nisa — Malmoe 6—2; Wisla Crakovia — St. Etienne 0—1.

• Echipa uruguayană Penarol Montevideo, aflată în turneu în Europa, a jucat la Varșovia cu selecționata Poloniei. Au cîștigat fotbaliștii polonezi cu scorul de 2—0 (1—0) prin punctele marcate de